

מילון „גליה“ — מכלוא חדש ליצוא ולשיווק מקומי

מאת צ. קרחי, אניקה גוברס, המחלקה לגידולי שדה, תחנת הנסיונות נוה-יער, מינהל המחקר החקלאי*

הזן „גליה“ הוא מכלוא עמיד לקימחון, המותאם במיוחד לתנאי שלחין באדמה פורייה. פירות „גליה“ עגולים, משקלם הממוצע הוא 1200 גרם, ועם ההבשלה הקליפה זהובה ומכוסה רשת שציפיותה בינונית. ציפת הפרי ירקרקת, עבה מאוד, בעלת ניחוח אפייני ומתיקות רבה. במזרע האביבי המוקדם מבשילים הפירות 85–95 יום לאחר ההצצה, ובמזרעי הקיץ והסתיו — 70–80 יום לאחר ההצצה. ראוי לציין, שבתנאי גידול תת-אופטימליים — חלק מהפירות הצעירים חלקים.

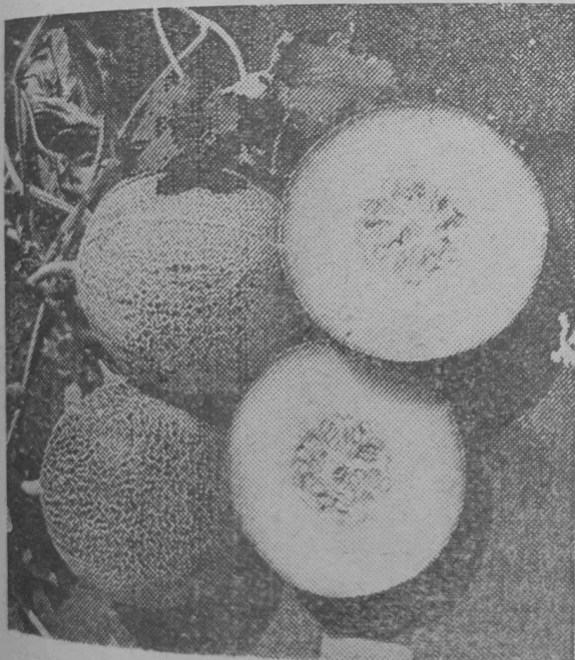
במשך ארבעה אביבים רצופים נערכו שמונה מבחני זנים, בתנאי שלחין מלאים, ב-4 מקומות: נוה-יער, בית-השטה, טירת-צבי ופצאל. המכלוא גליה הושווה, במבחנים אלו, לזנים מטיפוס העוגן הקיימים בשוק: „העוגן“, „האון“ ו„נוי-יזרעאל“.

יבול גליה במבחנים היה 3.2–5.7 ט'/ד' ועלה ב-30%–50% על יבול הזנים האחרים. הזן גליה הצטיין ביבול מוקדם מרובה — כ-20% מכלל הפירות נקטפו כבר בשבוע הראשון, בעוד שבזנים האחרים נקטפו רק 5%. הסיבה העיקרית ליבול המרובה של המכלוא „גליה“ היא בכשרו ליצור פירות גדולים, כ-1200 גרם בממוצע, בהשוואה ל-880 גרם שהוא ממוצע משקל פרי מהזן נוי יזרעאל, 818 גרם — העוגן ו-762 גרם — האון. המכלוא גליה הצטיין גם באחוז סוכר גדול יותר, 11.2%, בהשוואה לכל הזנים האחרים. במזרעי הקיץ נמדדו בון המכלוא 13%–15% סוכר. הפירות בהבשלה הצטיינו במרקם מוצק ואפשר היה לקטפם בצבנועים ובעגלות המצויים במשקים. בתגובות משווקי היצוא ובמעט ניסויי האחסנה שנערכו, נמצא שחיי-המדף של פירות המכלוא ארוכים יותר מאשר אלו של כל הזנים האחרים. המכלוא נזרע כיום במאות רבות של דונמים ובכל עונות השנה: באביב ובסתיו — בנגב ובבקעת הירדן, ובחורף — בחממות.

מבוא

מילונים מטיפוס „העוגן“ נמנים עם הזנים המיוצאים לשוק האירופי. מילון זה, המצטיין בטעמו הפיקנטי, נחשב לפרי יוקרה, ומתקבלים תמורתו מחירים גבוהים. הפרי נקטף סמוך להבשלתו המלאה. מכיון שכושר השתמרותו מועט — הכרחי לשלחו לשוק האירופי בעיקר בדרך האוויר, או באניות מקוררות. הוצאות הגידול, האריזה והמשלוח מרובות ביותר ומחייבות מחירים גבוהים בשוק. המחירים הגבוהים של פרי זה מגבילים את הכמות המשווקת, ומזה שנים שיצוא הזנים מטיפוס העוגן אינו חורג מהתחום שבין 1500 ל-2000 טונה לשנה.

הפופולריות של טיפוס זה הביאה לידי התעניינות של מגדלים בארצות מתחרות, בדבר אפשרויות גידולו ושיווקו. זני העוגן הקיימים כיום בעלי הפריה חפשית (1), ולכן אין כל מניעה מעשית או חוקית, להוציא זרעים מהפירות המשווקים ולהשתמש בהם לגידול. ידוע כיום על כמויות מסוימות של פרי דמוי העוגן המגיעות לשווקים באירופה — מזמביה, מאתיופיה, מצרפת, מהאיים הקנריים ועוד. כבכל סוגי הירקות והפירות כן גם במילונים, אפשר להגן על האמצעים המושקעים בפיתוח תוצר

ומשווקים — באמצעות מכלואים (F1). למכלואים גם יתרונות נוספים: יבולים גדולים, הבכרה, הנבה מרוכות, איכות מעולה המתבטאת במתיקות רבה ובכושר השתמרות טוב. מטרת העבודה היתה לטפח מכלוא, שצבע הצטיה וניחוח הפרי שלו ידמו לאלו של „העוגן“, אולם יתרונותיו בכמות היבול, בהבכרה, בריכוז התנהגות

* מפרסומי מינהל המחקר החקלאי, סדרה ה', 1976, מס' 1811.

יש שמתיקותו מתרבת. כושר ההשתמרות חיי המדף של זן זה נבחנו, ונמצא שהם ארוכים יותר בהש- וואה לזני העוגן האחרים. המכלוא עמיד לקימחון, אולם יש שהוא נתקף במחלה בסוף גידולו. המכלוא „גליה“ מותאם במיוחד לתנאי שלחין אינטנסיביים, שבהם יכולו ומתיקותו מרובים יותר.

מבחני שדה

מבחני השדה נערכו בין השנים 1971 ל-1973, בתנאי שלחין ובתנאי בעל, במספר משקים באזורים שונים בארץ: בית-השטה, טירת-צבי, נוה-יער, פצאל ועין-דור. במבחנים נערכו השוואות כמות היבול ורכיביו, בין המכלוא גליה לבין זנים מסחריים בעל הפריה חפשית מטיפוס העוגן: העוגן מס' 2, האון ונוי יורעאל. התנאים האגרוטכניים בניסויים מסוממים בטבלה 1.

טבלה 1: סיפולים אגרוטכניים במבחני הזנים 1971-1973.

שנת הניסוי	תאריך הזריעה	כסוי פוליאאתילן	דישון (ק"ג/ד')	תחילת הקטיף
			P ₂ O ₅ בתלם	N בפזזור
שלחין*				
1971	8 למרץ	חפוי מוגבה	10.5	14.7
1972	9 למרץ	חפוי מוגבה	10.5	14.7
1973	30 למאי	חפוי מוגבה	8.4	14.7
בית-השטה***				
1971	19 לפברואר	חפוי קרקע**	8.4	10.5
1972	22 לפברואר	חפוי קרקע**	8.4	10.5
1973	22 לפברואר	חפוי קרקע**	8.4	10.5
טירת-צבי***				
1971	18 לפברואר	חפוי מוגבה	10.5	12.6
פצאל***				
1972	10 לפברואר	חפוי קרקע**	10.5	10.5
עין-דור				
1971	9 למרץ	חפוי מוגבה	---	---
1972	11 לאפריל	ללא חפוי	---	---

* בניסויים בשלחין היתה ההשקיה בספספות פרט לניסוי בסירת-צבי שהושקה בתלמים.

** מינהרה צרה.

*** בבית-השטה, בסירת-צבי ובפצאל ניחן זבל עופות בתלמים.

גודל חלקות הניסויים בשלחין היה 20 מ"ר, ובבעל — כ-40 מ"ר. כל המבחנים נערכו בבזוקים באקראי ב-4 חזרות. השוואת המכלוא לכל שאר הזנים היא על בסיס הנתונים שנתקבלו בניסויים שבהם נבחנו כל ארבעת הזנים.

היבולים וטיפים

תנאי הגידול בהם נערכו המבחנים בשלחין איפ- שרו קבלת יבולים מרביים של עד 570 ק"ג ל-100 מ"ר, יבולים שעדיין אינם מקובלים במורע מילוי- נים בשלחין. בתנאי גידול כאלו ניכרת עדיפות למכלוא גליה בהשוואה לכל הזנים בעלי ההפריה החפשית. בששה מבחנים היה יכול גליה מרובה בשיעור 27%-84% מיבול נוי יורעאל, ובשניים מהמבחנים היו יכול שני הזנים שווים (טבלה 2).

וביחוד באיכות הפרי — יבואו לידי ביטוי בתנאי גידול אינטנסיביים הנהוגים כיום בגידול דילועים ליצוא. הושם דגש בהתאמת הזן למורע האביבי המוקדם, שבו נהוג חיפוי הקרקע וכיסוי הגידול ביריעות פולאתילן (3, 4) ודישון חנקני וזרחני בתלם מתחת לשורת הזריעה (2).

תכונות הזן

לצמחי המכלוא עצמת גדילה חזקה ופריחה מרו- כות. הפרי עגול, הקליפה בהבשלה היא בצבע תפוז ומכוסה רשת בצפיפות בינונית. הציפה ירוקה, עבה (3.5-3.6 ס"מ), וחלל הזרעים קטן בהשוואה לזה שבכל זני העוגן האחרים. תכונות הטעם והניחוח במכלוא דומים לאלו שבזני העוגן האחרים. בהב- שלה ניתק הפרי באטיות מהצמח, הוא מוצק ביותר ודאזי למאכל רק לאחר מספר ימי אחסנה, שבהם

השוואות כמות היבול ורכיביו, בניסויי השלחין, נערכו בתנאים אינטנסיביים ביותר: בסתיו הוכנו ערוגות מוגבהות, זבל עופות וסופרפוספט מועשר נית- נו במרכז בתלם, באמצע הערוגה, מתחת לשורת הצמחים. החנקן פוזר על-גבי השטח והוצנע בדיסק לפני הכנת הערוגות. בניסויים בשלחין היו הרווחים בין השורות 1-2 מ' ובין הצמחים — 50 ס"מ. ההשקיה ניתנה במנות שבועיות ובהתאם למקדם ההתאדות מגיגית (50%-70%).

בניסויים בבעל היו הרווחים בין השורות — 2 מטרים, ובין הצמחים בשורה — מטר אחד. קטיפות נעשו אחת לשבוע, ונאספו פירות שהראו סימני ניתוק מהצמח. כל פרי נשקל בנפרד. בדיקות המתיקות נערכו בעזרת רפרקטומטר יד ב-15%-20% מפירות כל חלקה.

סבלה 2: השוואה בין מיכלוא "גליה" וזנים מטיפוס העוגן בתנאי שלחין כיחס ליבול הפרי לשווק* וחלוקתו בהתאם לשבועות קטיף, מספר הפירות לצמח, המשקל הממוצע של הפרי ואחוז הסוכר.

מקום ושנה	הזן / שבועות קטנים	% מהיבול				יבול כללי ק"ג/100 מ"2	רכיבי היבול		סוכר
		1	2	3	4-5		מספר פירות לצמח	משקל פרי (ממוצע ג')	
נוה-יער 1971	נוי יזרעאל	7	19	62	12	376 (100)	4.3	866	11.4
	העוגן מס' 2	31	30	33	6	288 (77)	3.6	802	9.7
	האון	35	29	32	4	262 (70)	3.7	701	10.3
	גליה	33	32	31	4	513 (136)	4.4	1170	11.2
	ססית תקן					57	0.5	42	0.8
נוה-יער 1972	נוי יזרעאל	—	16	58	26	251 (100)	3.9	774	8.6
	העוגן מס' 2	3	29	53	15	232 (92)	3.5	754	8.8
	העוגן	8	54	31	7	194 (77)	3.0	756	10.0
	גליה	25	44	22	9	328 (131)	3.9	1067	9.6
	ססית תקן					44	0.5	34	0.6
נוה-יער 1973	נוי יזרעאל	3	10	53	34	263 (100)	2.1	1059	9.5
	גליה	25	48	14	13	361 (137)	2.0	1479	10.5
	ססית תקן						לא מובהק	275	0.9
בית-השיטה 1971	נוי יזרעאל	—	2	62	36	484 (100)	5.1	952	10.1
	העוגן מס' 2	—	10	60	28	233 (48)	2.8	833	5.9
	האון	—	8	66	26	388 (80)	4.7	824	10.5
	גליה	8	9	74	9	509 (103)	3.7	1371	11.8
	ססית תקן					48	0.5	80	0.9
בית-השיטה 1972	נוי יזרעאל	2	27	43	28	471 (100)	3.3	916	11.3
	העוגן מס' 2	14	57	26	3	332 (70)	3.2	857	6.6
	גליה	25	42	22	11	452 (96)	2.6	1167	12.3
	ססית תקן					50	0.4	50	2.5
	נוי יזרעאל	19	45	36	—	282 (100)	3.9	745	10.3
בית-השיטה 1973	גליה	30	50	20	—	372 (132)	3.8	988	11.0
	ססית תקן					49	לא מובהק	48	0.6
	נוי יזרעאל	—	35	40	25	342 (100)	3.7	928	11.0
סירת צבי 1971	העוגן מס' 2	2	34	45	19	262 (77)	2.9	883	9.8
	האון	7	46	27	20	236 (69)	3.0	767	10.4
	גליה	20	32	28	20	434 (127)	3.7	1136	12.8
	ססית תקן					35	0.4	32	0.4
	נוי יזרעאל	10	24	37	29	311 (100)	3.0	779	9.4
פצאל 1972	גליה	21	33	43	3	573 (184)	4.3	990	10.8
	ססית תקן					69	0.6	42	0.5

* פירות מ-500 ג' ומעלה.

בסוגריים: אחוז ביחס ל"נוי יזרעאל".

לתחום רחב של תנאי גידול, ועל כשרו להניב
יבולים גדולים מהמקובל בתנאים אלו. עמידותו של
המכלוא גליה למחלת הקימחון מקנה ליבולו
הגדולים יציבות רבה יותר, בייחוד בהשוואה להעונו
מס' 2 ולהאון.

מס' 2 ולהאון.
און-המכלוא, במכלוא זה, התבטא לא רק ביבול
לים מרביים כי אם גם בריכוז מובהק של היבול
הבכיר. בקטיף הראשון נאספו בממוצע לכל ניסוי
השלחין, במכלוא גליה, בהשוואה ל-4.2% בניו יורק
עאל, 5.0% בהעוגן מס' 2 ו-5.0% בהאון (טבלה
2). כמויות הפרי הבכיר של המכלוא גליה נשו
בין 0.5 ל-1.8 טונות בשבוע הראשון לקטיף. לנתון
נים אלו משמעות רבה ביותר לגבי רווחיות הנידול
(דיאגרמה 1). תוצאות דומות נתקבלו גם בניסוי
הבעל (טבלה 3).

עדיפותו של המכלוא גליה בולטת בייחוד בהשוואה לזנים העוגן מס' 2 והאון. היכול הממוצע של גליה היה גדול ב-46% מזה של העוגן מס' 2; בכל הגיסויים שבהם נבחנו כל הזנים (בתחום שבין 26% ל-59%), וב-50% מזה של האון (בין 23% ל-66%, טבלה 2).

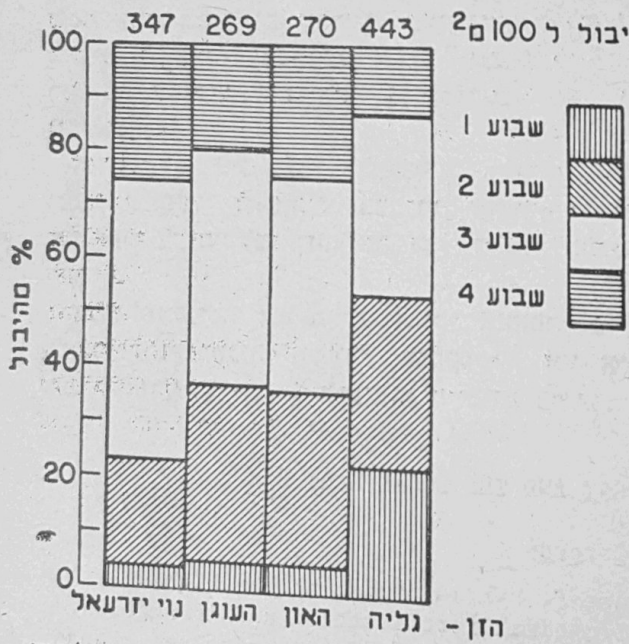
ראויה לתשומת לב העובדה, שהיבול הממוצע בזן נוי יזרעאל (363 ק"ג ל-100 מ"ר) היה מרובה באופן מובהק — ב-30% — מזה של העוגן מס' 2 (254 ק"ג ל-100 מ"ר) ו-26% מזה של האון (270 ק"ג/100 מ"ר).

עדיפות מובהקת ביבול של מכלוא גלילה, בהשוואה לנוי יורעאל, העוגן מס' 2 והאון — נמצאה גם בניסויי הבעל (טבלה 3). רמת היבול הגבוהה שהושגה במשך מספר שנים באזורי גידול בעלי אקלימים קיצוניים מורה על התאמתו של המכלוא

טבלה 3: יבולי פרי לשיווק וחלוקתו בהתאם לשבועות קטיף ורכיבי היבול במיכלוא גליה בהשוואה לשלושה זנים מטיפוס העוגן בבעל.

הזן	שבועות קטיף:	% מהיבול						יבול כללי		רכיבי היבול	
		1	2	3	4	5	6	ל-100 מ"ק	מספר פירות	מסל פרי	ממוצע (ג')
עין דור 1971											
נוי יזרעאל	5	38	15	16	12	14	219	(100)	3.1	1410	
העוגן מס' 2	9	38	24	15	10	4	124	(57)	2.1	1190	
האון	10	34	16	15	15	10	195	(89)	3.0	1320	
גליה	27	27	20	14	6	6	244	(111)	2.8	1760	
סגית תקן							13		ns	50	
עין דור 1973											
נוי יזרעאל	1	38	27	18	16	—	157	(100)	2.6	1230	
גליה	34	29	21	11	5	—	186	(112)	2.4	1560	
סגית תקן							17		ns	240	

* בסוגריים: אחוז ביחס לנוי יזרעאל.

דיאגרמה 1. חלוקת היבול בארבעת זני המילונים.

סיכום

המכלוא גליה מותאם במיוחד לתנאי שלחין באד-מה פוריה. בתנאים אלו נעה ההנבה שלו בתחום 3.3—5.7 טונות לדונם, והיתר — בממוצע לכל הניסויים — מרובה ב-31% מזו של נוי יזרעאל, ב-53% מזו של העוגן מס' 2 וב-54% מזו של האון. למכלוא יתרון ביבול גם בתנאי בעל. נמצא, שהמכלוא הניב כ-20% מיבולו בקטיף הראשון, בהשוואה ל-4.0% בנוי יזרעאל ו-5.0% בהעוגן מס' 2 ובהאון. עיקר יתרונו-ביבול של המכלוא היה התוספת במשקל הפרי. המשקל הממוצע של פרי בגליה היה כ-1200 גרם, בהשוואה ל-880 גרם בנוי יזרעאל, 818 גרם בהעוגן מס' 2 ו-762 גרם בהאון. תכונה זו מקנה לזן עדיפות באזורים חמים ובעונות המזרע הסתויות והחרפית, שבהם קיימת נטייה לקבלת פרי קטן. באזורים הממוזגים יותר, שבהם רצוי לקבל פרי קטן יותר ליצוא, אפשר להגדיל את צפיפות הצמחים — ובכך תיתכן תרומה נוספת ליבול.

מספר הפירות לצמח במכלוא גליה, בממוצע לכל ניסויי השלחין והבעל, היה 3.5 — מספר הנופל אך במעט ממספר הפירות בזן נוי יזרעאל — 3.7. אולם מספר זה גדול, בדרך כלל, מזה של העוגן מס' 2 והאון (טבלאות 2, 3). עם זאת בניסויי בית-השטה 1971 ו-1972 נפל מספר הפירות לצמח במכ-לוא גליה מזה של העוגן מס' 2 והאון.

היתרון ביבול של המכלוא גליה נובע בעיקר מכשרו ליצור פירות גדולים יותר. המשקל הממוצע של הפרי במכלוא גליה מרובה באופן מובהק בתחום 29% ל-49% — בהשוואה לנוי יזרעאל, ב-42% — 46% — ביחס להאון, וב-41% — 49% — ביחס להעוגן מס' 2 (טבלה 2). מתוך הנתונים נראה, שהיכולת ליצור פירות גדולים על אף ההפרש במספר הפירות לצמח, נובעת כנראה מאון-המכלוא של גליה.

שיעור המתקיות במכלוא גליה היה רב באופן מובהק, בכל הניסויים, בהשוואה ליתר הזנים שנבחנו. בניסויים שבהם היתה נגיעות בקימחון (בית-השטה 1971 ו-1972), נתקבלו בזן הרגיש למחלה זו, העוגן מס' 2, ערכי מתקיות נמוכים של 5.9% ב-1971 ו-6.6% ב-1972. השוואת אחוז המתקיות המועט ביו-תר בזן העוגן מס' 2 (5.9%) לערכי המתקיות הנמוכים של הזנים האחרים — מורה על עלייה ב-46% בזן נוי יזרעאל (6.6%), 69% בהאון (10.0%) ו-63% במכלוא גליה (9.6%). ערכים אלו מבטאים, למעשה, את תרומת העמידות-לקימחון בז-נים שנבחנו. בניסויים שבהם לא היתה נגיעות בקימחון הגיע שיעור המתקיות המרבי בזן העוגן ל-9.7%. ביחס לנתון זה עלתה המתקיות, בזנים בנוי יזרעאל החפשי העמידים לקימחון, ב-17%, מליית במכלוא גליה וב-8% האון, ואילו המתקיות המכסי-תרומה זו באיכות המכלוא לא רק לעובדת היותו בעל עמידות טובה לקימחון, אלא גם כביטוי לאון-המכלוא שלו. פירות המכלוא גליה מוצקים ביותר של כל הקטיף, ובעלי כושר השתמרות טוב יותר מזה של יתר הזנים שנבחנו.

יתכן שתכונות הפרי במכלוא גליה יאפשרו שימוש באמצעי תובלה זולים יותר מהנהוג כיום בפרמאיכות מעולה זו; על-ידי כך יוזל הייצור ואפשר יהא להגדיל את כמויות הפרי המיוצא.

הבעת תודה

המחברים חבים תודה לדוד שושני מבית-השטח לדוד סלומון מתחנת-הנסיונות בעין-דור, לנתן פורש ולקוטי נויבאור מטירת-צבי ולשמוליק בן-שאל מה מושב פצאל, שהעמידו את שותיהם ואמצעי עבודה לרשות המבחנים ותרמו מזמנם וממרצם להצלחתם. כן מובעת תודה להנהלת ענף הירקות ולארגון מגדלי הירקות, על מימון עבודות המחקר.

ספרות

1. קרחי צ., אניקה גוברס (1972): "ג'י יורעאל", זון מילונים חדש ליצוא. השדה ג'ב: 1085-1079.
2. קרחי צ., אניקה גוברס, מ. גיסקין (1973): "היי-שון בדילועיים להבכרת היצוא. השדה ג'ב: 730-728; 878-877.
3. רודיק י., צ. קרחי, ד. סלומון (1968): "חפוי קרקע, שיטת הבכרה בגידול מילונים. השדה מ"ח, חוברת ח'.
4. רודיק י., י. שפי (1971): "חפוי קרקע בגידול אבטיחים בכירים. השדה ג'א: 387-384.

מתיקות הפרי במכלוא גליה מרובה ביותר, בהש" וואה לכל הזנים ובכל תנאי המזרע שנבחנו. איכות זו משתפרת, בדרך-כלל, ככל שמוענקים לצמח תנאי גידול טובים יותר. אף יש שאיכות הפרי ומתיקותו משתפרות בעת האחסנה.

בשלוש השנים האחרונות נזרע המכלוא גליה, בהצלחה מרובה, במאות רבות של דונמים בשלחין ברוב אזורי הארץ - בנגב, בדרום שפלת החוף, בעמק-יזרעאל, ובבקעת הירדן לכל ארכה. המכלוא הניב יכולים גדולים במזרע האביב המוקדם, בייחוד בתנאי חפוי וכיסוי. המכלוא הניב יכולים גדולים (4-5 טונות לדונם), והפרי היה באיכות מעולה בנגב, גם במזרע החדשים יולי-אוגוסט. כמו כן נוסה הזן במזרעים חרפיים בעין-גדי, לחוף הים האדום ובחממות בפיתחת רפיח, ונמצא לו יתרון רב ביכול בהשוואה להעוגן מס' 2, האון וג'י יורעאל.

הודות לתכונות הפרי, למוצקותו ולרישות שלו, נמצא שאפשר להשתמש בצבנוע לקטיף, ולהוביל את הפרי בצובר לבית-האריזה, ועל-ידי כך להוזיל את הקטיף.

במשלוחי-ניסוי של גליה לשוקי אירופה, בייחוד לאנגליה ולגרמניה, על-ידי "אגרסקו", זכו איכות הפרי ואורך חיי המדף לתגובות חיוביות ביותר.

GALIA MELON - A NEW F₁ HYBRID FOR EXPORT AND THE LOCAL MARKET

Z. Karchi and Anneke Govers*

The 'Galia' melon is a powdery mildew-resistant F₁ hybrid producing the highest yields and best quality fruits under conditions of optimal fertilization and irrigation. Fruits are oval, average 1200 g in weight, and at maturity have medium netting and orange skin. Flesh is thick, greenish, typically aromatic and sweet. Fruits are ready for harvest 85-95 days after seedling emergence in early spring and 70-80 days after in late summer.

Eight variety trials were conducted in three consecutive years under irrigation at four locations in Israel. Plots were planted in early spring (February - early March), using polyethylene mulch and tunnels. The 'Galia' F₁ hybrid was compared with three irrigated, open-pollinated-type varieties currently in commercial use: the powdery mildew-susceptible 'Ogen', and the powdery mildew-resistant 'Ha'on' and 'Noy Yizre'el' varieties.

The yield of the 'Galia' F₁ hybrid ranged between 13 and 23 tons/acre, excelling the 'Noy Yizre'el', 'Ha'on' and 'Ogen' varieties by 31, 54 and 53%, respectively. About 20% of the total fruit yield of 'Galia' was picked during the first week of harvest, compared with about 5% for each of the open-pollinated varieties. Fruits of 'Galia' were heavier and richer in solids, averaging 1200 g in weight as compared with 880 g, 818 g and 762 g for 'Noy Yizre'el', 'Ogen' and 'Ha'on' respectively; and 11.2% soluble solids as compared with 10.4, 8.1 and 10.2% for the three commercial varieties, respectively. The summer fruits of 'Galia' were sweeter than those of the other varieties, having 13-15% soluble solids. At harvest, 'Galia' fruits were characteristically solid and suitable for handling with mechanical devices. Limited storage tests indicate that the fruits excel those of the other varieties in shelf life.

The 'Galia' F₁ hybrid is currently grown on hundreds of acres throughout Israel, with planting in fields from early February through mid-August, and in greenhouses from October until the end of December.

*Div. of Field Crops, Agricultural Research Organization, Neve Ya'ar Experiment Station, P.O. Haifa.